

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3173

гр. София, 22.04.2019 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14
състав, в закрито заседание на 22.04.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

като разгледа дело номер **3068** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по искова молба от изпълнителния директор на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място] П., с която се претендира от Комисията за енергийно и водно регулиране обезщетение за имуществени вреди, причинени в резултат на отменени от Съда Решение № Ц-010/30.03.2011 г. и Решение № Ц-5/20.02.2015 г., постановени от същата комисия. Твърди се, че дружеството – ищец е производител на електрическа енергия от собствена водно-електрическа централа в землището на [населено място], Област П., а вредите (пропуснати ползи) са резултат от „разликата между по-високата приложима, съгласно хидроенергийните характеристики на притежаваната ВЕЦ преференциална цена, която би получило при продажба на електроенергия, ако не се е прилагала незаконосъобразната т. 7 от Решение № Ц-010/30.03.2011 г. и Решение № Ц-5/20.02.2015 г., и цената, получена при реалната ѝ продажба“.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е представен от ответника - Комисията за енергийно и водно регулиране отговор, с който се оспорват исковите претенции, с доводи за процесуална недопустимост и алтернативно – за неоснователност, като е заявено искане за конституиране в настоящото съдебно производство, в условията на чл. 219 ГПК на подпомагащи страни: [фирма] и [фирма].

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че искането на ответника, за привличане на трети лица е процесуално допустимо, но неоснователно.

Процесуалните предпоставки за допускане участието на трето лице, по искане на ответника в процеса са регламентирани с нормите на чл. 218 и чл. 219, ал. 1, ал. 2 ГПК: в първото заседание или с отговора на исковата молба; с шостоянен адрес в РБ; при условия, че третото лице има интерес от постановяване на съдебно решение в полза на страната, която желае да подпомага. Съществуването на регресна претенция на главната страна срещу третото лице не е непременно условие за привличането.

Достатъчно е главната страна да има иск срещу третото лице, без да е необходимо той да е регресен. По аргумент за противното, не е налице правен интерес от привличане на трето лице - помагач в производството, когато привличащата го главна страна няма иск срещу него.

Практическият смисъл от участие на подпомагаща страна в исково съдебно производство е защита на субективни права на главната страна, при неблагоприятен за нея изход, като третото лице е обвързано с решаващите мотиви на Съда. Тогава, когато липсва правна възможност за подобна последваща защита на субективни права, липсва и основание за конституиране, въпреки доводите на ответника за това, че: [фирма] и [фирма] са били адресати и са пряко обвързани от т. 7, от Решение № Ц-010 / 30.03.2011 г., съответно от Решение № Ц-5 от 20.02.2015 г. и са участвали като заинтересовани страни в съдебното производство по адм. дело № 2596/2015 г., по описа на АССГ и адм. дело № 12851/2017 г., по описа на ВАС; [фирма] изкупува, на основание чл. 31 ЗЕВИ електрическата енергия от ищеца-производител по цена, регулирана с решенията на ответника; Национална електрическа компания ЕАД изкупува, на основание чл. 94 ЗЕ от крайните снабдители цялата електрическа енергия, произвеждана от възобновяеми енергийни източници. Така изложените обстоятелства не следва да бъдат разглеждани като правовъзникващи юридически факти, които обосновават и обусловят последваща правна претенция на КЕВР към [фирма] и [фирма], при евентуално уважаване на исковата молба, доколкото същата се основава на твърдение за вреди, причинени от издадени от ответника два незаконосъобразни административни акта. Върху актовете на КЕВР, като независим държавен орган, който регулира дейностите в енергетиката трети лица не биха могли да въздействат. По тази причина не би могло да възникне съотношение на обвързаност между Комисията и сочените трети лица. Отношението на [фирма] и [фирма] към обективирани в издадените от ответника два акта властнически волеизявления е релевантно при преценката, която Съдът дължи, на основание чл. 153, ал. 1 АПК, при изпълнение на процесуалното си задължение по чл. 154, ал. 1 от същия кодекс, в рамките на съдебно производство по оспорване на общите административни актове, но това обстоятелство не е от значение за преценката по чл. 219 ГПК.

Мотивираната с гореизложените съображения липса у ответника на правен интерес от привличането на посочените две трети лица, като подпомагащи страни в настоящото исково производство, обуславя неоснователност на искането в този смисъл.

Водим от горното и на основание чл. 220 ГПК, вр. чл. 144 АПК, Административен съд София–град, 14^{-ти} състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователно заявеното от Комисия за енергийно и водно регулиране искане за привличане като трети, подпомагащи страни в настоящото съдебно производство, на [фирма] и на [фирма].

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ - ДОКЛАДЧИК:

